

Още два пжти старецът води козела да го продава и двата пжти си той дохажда. Но додето стигне у дѣдови, всички градини ще обиколи, вредъ пакости ще направи.

И толкозъ много се прослави той, че се събраха еднажъ всички селяни, отидоха при дѣдото и му заявиха :

— Или ще заколишъ козела, или ще се изселишъ отъ селото

Стана старецътъ рано на другата сутринъ, заведе козела въ гората, седна на единъ пънъ и заплака :

— Какъ да го заколя? Какъ? . . . Жаль ми е! . . .

Изведнажъ той чу пѣсень. Погледна къмъ пжтя — войници минаватъ — кавалерия. Ездатъ и пѣятъ. Наближиха стареца. Офицерътъ спрѣ, гледа го и пита :

— Защо плачешъ, дѣдо?

— Ехъ, синко, тѣй и тѣй, тѣй и тѣй, — разказа дѣдото, — жалъ ми е да го заколя.

— Брей, старче, станалъ си вече дете. Момчета, да купимъ ли козела? . . . Колко искашъ за него, дѣдо?

— Живъ да си, синко, петъ пари не ви искамъ . . . Отървете ме само отъ него . . . Отъ васъ ли пари ще взема . . . Вървете си съ здраве . . .

Върна се старецътъ дома. Цѣла седмица не продума ни дума на бабата. Но като видѣ, че козелътъ се вече не връща, разправи ѝ всичко

— Ехъ, слава Богу, отървахме се, — рече бабата.

#### IV

А козелътъ щомъ постжпи на военна служба, свикна и, сѣкашъ, само за нея бѣше роденъ — не се отдѣляше отъ гойнициѣ. При конетѣ обѣдваше, вечеряше и спѣше.

А когато войницитеѣ излизаха на учение, козелътъ бѣше пръвъ тамъ. Ще застане наредъ съ конетѣ. Ако тѣ припкатъ, и той слѣдъ тѣхъ припка . . . И полека-лека той стана любимецъ на цѣлия полкъ. А после му се случи и на война да иде. И на желѣзница, и на параходъ се вози, и пѣшкомъ ходи, въ чужди страни чакъ стигна. Разправяха за него, че три пжти влизалъ въ бой. Билъ и раненъ, но леко. Войницитеѣ го изцѣрили.

#### V

Дѣдото и бабата живѣятъ още, но сж вече много стари, едвамъ се клатушкатъ. Котаракътъ оглуша, не чува вече, кучето съвсемъ оглупѣ, стана мързеливо и грозно . . .

Само Васко се още държи.

Понѣкога, сутринъ рано, ще закрещи :

— Ме-е-е-ке-ке! . . .

Бабата ще погледне къмъ прозореца, а после ще му извика :

— Ишъ ти, проклетнико? Изплаши ме . . . Помислихъ, че козелътъ си дойде! . . .

Отъ руски : Ал. Спасовъ.